

Lausunto

04.07.2025

Asia: VN/35738/2024

Lausuntopyyntö metsätalouden kannustejärjestelmän muuttamista koskevista laki- ja asetusluonnoksista

Kommentit hallituksen esityksen muutosehdotuksista

Yleinen lausuntonne kokeiluhankkeiden tuista

Suomen ympäristökeskus (Syke) kiittää mahdollisuudesta lausua metsätalouden kannustejärjestelmän muuttamista koskevista laki- ja asetusluonnoksista.

Syke pitää tärkeänä metsätalouden tukien kehittämistä tulosperusteiseen suuntaan. Valituissa piloteissa pyritään vastaamaan olennaisiin ympäristöhaasteisiin metsäluonnon monimuotoisuuden ja vesistöjen tilan kannalta. Syke pitää kuitenkin valitettavana, että valittuihin pilotteihin ei ole valikoitunut yhtään ensisijaisesti metsien hiilinielua vahvistavaa toimenpidettä. Metsien hiilinielua vahvistavat tulosperusteiset tuet olisivat potentiaalisesti erittäin tärkeitä EU:n Suomelle asettamiin ilmastovelvoite-teisiin ja Suomen kansallisiin ilmastotavoitteisiin pääsemiseksi. Työryhmä on ideoinut tukimallin metsien kiertoajan pidentämiselle, mutta tätä ei valittu pilotoitavaksi. Taustoitusosioissa tuodaan esille useita erilaisia tukimalliehdotuksia metsien hiilinielusta ja -varastosta palkitsemiseksi. Muistio ei esittele työryhmän päätöksenteon prosessia tai päätösten pohjana käytettyjä kriteerejä, joten muistiosta ei käy ilmi, millä perusteilla ilmastotoimenpiteet ovat jääneet valitsematta pilotointiin. Syke pitää kuitenkin kiitettävänä sitä, että pilotointiin valituista ehdotuksista varsinkin suojavyöhykkeisiin ja soiden ennallistamiseen liittyvät tuet voivat olla monimuotoisuus- ja vesistöhyötyjen lisäksi myös ilmaston kannalta positiivisesti vaikuttavia.

Syke huomauttaa, että tuen määräaikaisuuden (10 v) vuoksi, tukialueet eivät täysin tue EU:n biodiversiteettistrategiaa ja ennallistamisasetuksen tavoitteita. Koska tuki ei ole pitkäjänteistä, ei alueita voida lukea hyväksi esimerkiksi OECM-alueiden määrittämisessä.

Väliaikaisesti muutettavat säännökset astuisivat voimaan 1.7.2026 ja olisivat voimassa 29.2.2028 saakka, eli puolitoista vuotta. Tuen määräaikaisuus olisi 10 vuotta. Miten 10 vuoden ylläpitoon voidaan velvoittaa, jos säädökset ovat voimassa vain pienen osan ajasta?

Muu palautteenne seuraavista asioista

Taimikon ja nuoren metsän hoito (13 §)

Syke huomauttaa, että lehtipuiden lisääminen taimikon tai nuoren metsänhoidon yhteydessä ei takaa järeän lehtipuuston tai lahoppuun muodostumista, kuten esityksessä on aivan oikein mainittu. Koska tukea myönnetään "keskimääräistä lehtipuiden vähimmäisosuuteen" lehtipuiden kokonaisuuden sijaan, tuki ei kannusta jättämään kookkaita yksilöitä tai vähimmäismäärää isompaa lehtipuuosuutta. Lisäksi tuen määräaikaisuus yhdistettynä nimenomaan taimikon hoitoon voi pahimmassa tapauksessa aiheuttaa sen, että tuki nimenomaan ohjaa poistamaan myös lehtipuut hakkuun yhteydessä - näinhän voi alkaa saada lehtipuun kasvatustukea uudelleen. On hyvä, että hallituksen ehdotusluon-noksessa säästöpuut edes pienialaisesti (alle 10 % kokonaispinta-alasta) eivät vähennä saatavan tuen suuruutta. Olisi kuitenkin tärkeää saada kasvatettua myös säästöpuiden osuutta.

Suojavyöhykkeen jättäminen (23 b §)

Syken mielestä ehdotus on pääpiirteiltään kannatettava, mutta suojavyöhykkeet tulisi määritellä paremmin ja suojavyöhykkeiden suojelun pysyvyys pitäisi turvata. Suojavyöhyke voi tarkoittaa eri ihmisille eri asioita, koska termiä on käytetty laeasti. Tässä tulisi määritellä, että suojavyöhykkeellä tarkoitetaan nimenomaan puustoista ja kasvipeitteistä suojavyöhykettä. Tuen saamisen edellytyksiin tulisi lisätä sitoumus olla merkittävästi vähentämättä suojavyöhykkeen puustoa ja kasvipeitteisyyttä. Suojavyöhykkeistä tulisi ehdottomasti maksaa pysyvän suojelun korvaus rantametsän uudistamisen kiertoajan pidentämisen sijaan. 10 vuoden suojelusta ei ole merkittävää hyötyä vesistölle tai rantametsän lajistolle, mikäli rantametsä suojeluajan umpeuduttua hakataan. Vähintään tuetut suojavyöhykkeet tulisi katsoa pisteytyksessä eduksi seuraavalla hakukierroksella. Tukisopimusta olisi siis mahdollista jatkaa uudella määräaikaisella sopimuksella ja pidentää näin suojavyöhykkeen kiertoaikaa. Tämä tukisi pitkäaikaisvaikutusten tavoitetta.

Syke toivoo, että tuettavat suojavyöhykkeet kuvioitaisiin joko metsänvarakuvioihin tai erilliseen omaan aineistoon. Näin suojavyöhykepilotin tukemia metsäkuvioiden tavoitteiden saavuttamista on helpompi seurata ja seuranta helpottuu, kun voidaan hyödyntää esim. ilmakuvatulkintaa. Kuvioidut suojavyöhykkeet on myös helpompi huomioida jatkossa metsänhoidon yhteydessä.

Lisäksi Syke toivoo, että säädösten uudelleen muotoilussa varmistetaan, että virtavesien ja rantametsien ennallistamistoimenpiteet ovat mahdollisia myös tuetuilla alueilla ilman raskasta ja ennallistusta pitkittäviä lupamenettelyprosesseja. Virtavesien ennallistamisessa voidaan joutua kaatamaan vähäisessä määrin puita koneiden ja materiaalien kuljettamiseksi ennallistamiskohteelle. Samalla tulisi varmistaa, että suojavyöhykepilotin alueella on mahdollista suorittaa valtion toimesta ennallistamistoimia (esimerkiksi Helmi-elinympäristöohjelmassa).

On myös erittäin hyvä asia, että suojavyöhykkeen laajuus on ehdotuksessa 30–50 m, mikä vastaa nykytilaa paremmin virtavesien ja niiden rantojen lajien todellisia tarpeita. Rahoituksen ollessa rajallista, olisi kuitenkin hyvä tehdä arvio siitä tuottaako laajat 30-50 m suojavyöhykkeet

kokonaisuuden (vesien suojelu, leviämisreitit, rantametsän luontoarvot) kannalta enemmän hyötyä kuin kapeammat (< 50m), mutta pidemmälle rantaviiva-alueelle kohdetuvat suojavyöhykkeet.

Suon ennallistaminen (23 c §)

Suomen ympäristökeskus pitää soiden aktiivisen ennallistamisen pilottia tärkeänä. Käytännössä toteuttamiskelpoisuutta voivat heikentää tietopuutteet suoluontotyyppien sijainnista ja tilasta, pisteytys sekä ennallistamisen tavoitteiden toteutumisen mittaaminen.

Lehdon luonnonhoito (23 d §)

-

Tarjouskilpailumenettelyn toimivuus (11 a §, 25 a-d §)

11 a § Käänteisen huutokaupan hyödyntäminen voi kannustaa kustannustehokkaisiin toimiin ja siihen liittyvä ehdotus muistiossa on Syken näkemyksen mukaan kannatettava. Huutokauppamekanismin toteuttaminen ja sen yksityiskohdat pitää tehdä asiantuntevasti huutokauppateoriaa ja aikaisempia kokemuksia hyödyntäen. Hakemusten arviointikriteerit, huudetut hinnat, pisteytys ja pisteytykseen liittyvät säännöt ovat tässä tärkeitä. Jos mekanismi otetaan käyttöön, Syke katsoo, että yksityiskohtaiset tiedot vanhoista huutokaupoista tulee säilyttää kaikkien osallistujien osalta tukimuodon vaikuttavuuden arvioinnin mahdollistamiseksi tulevaisuudessa. Tämä mahdollistaa myös tukiehtojen ja pisteytysääntöjen järkevän tarkentamisen tulevaisuudessa.

25 b § 2 momentti, Suon ennallistamisen hankkeiden valintaperusteet ovat monipuoliset ja sopivat pilotointiin. Kaksivaiheinen hakuprosessi (25a§) sopii hyvin kokeiltavaksi soiden ennallistamisen hankkeisiin ja voi laskea kynnyistä lähteä työstämään hankkeita. Valintaperusteet edellyttävät vankkaa ammattitaitoa sekä hakijoilta että hankkeiden arvioijilta. Prosessin tueksi tarvitaan monipuolista ja helposti saavutettavaa neuvontaa ja koulutusta sekä maanomistajille että metsäalan toimijoille. Valintaperusteissa mainitaan useasti ennallistamistoimien vaikutusalue – koska tämä on keskeinen käsite valintaperusteille ja niiden yhdenmukaiselle tulkinneelle, olisi syytä määritellä selkeästi mitä ennallistamistoimien vaikutusalueella tässä yhteydessä tarkoitetaan. Tuen kannustavuus maanomistajien yhteistoimintaan on tervetullut ja tarpeen. Yhteisten hyötyjen näkökulmasta, suon ennallistamisen tukea olisi hyvä kohdentaa myös sellaisille kohteille, joilla toteutetaan samanaikaisesti myös pienvesien tai vesistöjen ennallistamista

25 b § Suojavyöhykkeiden osalta olisi hyvä, jos pisteitä saisi myös siitä, jos suojavyöhykkeellä olevia oja tukitaan sen sijaan, että katsotaan vain olemassa olevien ojien määrää. Tämä kannustaisi aktiivisiin vesiensuojelutoimiin. Valtion tukemissa pienvesien ennallistamisissa (mm. Helmi-ohjelma) on pidetty ongelmallisena, että minkäänlaista ylläpitovelvoitetta ei ole. Suojavyöhyketuen kohdentamisella ennallistettuihin ja ennallistettaviin virtavesiin tätä puutetta saataisiin paikattua.

25 d § Liikesalaisuudesta huolimatta valintaprosessin tulee olla läpinäkyvä.

Hoito- ja kunnossapitovelvoite (40 §)

Syke toivoo, että suojavyöhykkeiden mahdollisia laajennuksia, joita ei pilotissa tueta, ei katsota sopimusrikkeeksi. Kuitenkin on tavoiteltavaa, että tukea myönnetään vain metsiköihin, joissa tehdään metsätaloudellisia hakkuita. Lisäksi on epäselvää, katsotaanko sopimusrikkeeksi tai tuen saamisen esteeksi sitä, jos luvattuja hakkuita ei olekaan tehty.

Tulee varmistaa, että tuen saaminen ei estä valtion työnä tai rahoituksella tehtäviä kunnostustoimia. Esimerkiksi suojavyöhyketuki ei saa vaarantaa Helmi-ohjelman pienvesien ennallistamisen tavoitteita, vaan päinvastoin tukea niitä.

Myös muut metsätaloustoimet kuten puiden kaataminen ja pohjakasvillisuuden raivaaminen pitäisi olla kiellettyjä suojavyöhykkeillä: tarkoitushan on tukea puu- ja kasvipeitteisiä suojavyöhykkeitä.

Pykälän kohtaan 6 tulisi tarkentaa, että koskee myös ojien kunnostamista. Lisäksi suojavyöhykkeiden hoito- ja kunnossapitovelvoitteesta ei nyt mainita tässä mitään: tulisi täydentää, että suojavyöhykkeillä ei saa (kunnostus)ojittaa, puustoa ei saa avohakata, harvennushakata tai muutenkaan puustoa tai aluskasvillisuutta vähentää merkittävästi lukuun ottamatta vähäisiä luonnonhoidollisia toimenpiteitä.

40§ Kaksiosaiseen soiden ennallistamisen tukikohteiden hoito- ja kunnossapitovelvoitteeseen sisältyy uusi velvoite, joka jatkaisi ensimmäisen velvoitteen kestoja vuodella, Kuitenkin, mikäli maanomistaja ei tee ilmoitusta tuloksen saavuttamisesta tai riittävää tulosta ei olisi saavutettu, uusi velvoite ei tule voimaan, vaan velvoite on alkuperäinen 10 vuotta. Tämä voinee kannustaa maanomistajia väärällä tavalla jättämään ilmoituksen tekemättä.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi suon ennallistamisen hoito- ja kunnossapitovelvoitteen sisältö, jonka mukaan ennallistetulla suolla ei saisi tehdä ojitusta, laitteet ja rakenteet tulisi pitää tarkoitustaan vastaavassa kunnossa ja haihduttavan puuston määrä tulisi pitää ennallistumista edistävällä tasolla. Lisäys on hyvä, mutta jos koskee vain 10 (+1) vuoden hoito- ja kunnossapitovelvoitetta, niin ei tue pysyvää parannusta soiden tilaan.

40 § Syke pitää outona mainintaa, että "kunnossapidon kohteena olevaa aluetta ei saa alkaa käyttää siten, että alueen käyttö metsätaloudelliseen tarkoitukseen olennaiselta osin estyy." Osassa piloteistahan (soiden ennallistaminen, suojavyöhykkeet) on kyse juuri siitä, että kohteet jätetään metsäta-louskäytön ulkopuolelle.

Muut muutokset (lakiehdotus 5 §, 8 §, 10 §, 16 a §, 23 a §, 33 §, 35 §, 46 §)

35 § Omistajan vaihtuessa, maksetaanko sovittu tukiosuus siinäkin tapauksessa, että uudella omistajalla on jo saanut maksimimäärän valtionavustuksia?

Esityksen vaikutukset

Miten arvioitte esityksen vaikutuksia (HE-luonnoksen perusteluiden luku 4.2)?

Suomen ympäristökeskus katsoo, että ehdotetulla tuella olisi hyvin todennäköisesti positiivisia vaikutuksia etenkin suoluonnon monimuotoisuuteen. Puustoiset suotyyppit, etenkin korvet, ovat uhanalaisia. Yleisesti ottaen rehevillä suotyypeillä on enemmän lajistoa kuin karummilla suotyypeillä. Lajiston ja luontotyyppien uhanalaisuuden näkökulmasta keskittyminen näihin suotyyppeihin on perusteltua. Lisäksi ravinnekuormituksen vähentämisellä (pitkällä aikavälillä) olisi positiivisia vaikutuksia myös vedenlaatuun ja siten myös vesiluonnon monimuotoisuuteen. Tuella voisi olla myös positiivisia vaikutuksia maanomistajien mielipiteisiin soiden ennallistamisesta. Syke pitää kuitenkin tärkeänä, että velvoite ennallistetun alueen uudelleen ojituksen estosta olisi toteutettava pitkällä aikajänteellä. Koska ennallistaminen aiheuttaa piikin ravinteiden huuhtoutumisessa sekä kasvihuonekaasupäästöissä lyhyellä aikavälillä ja saavuttaa edellä mainittujen kohdalla nettohyödyn vasta pidemmällä aikavälillä, voi lyhyestä (10 vuoden) veloitteesta olla seurauksena se, että ennallistaminen johtaa ravinnehuuhtoutumien sekä kasvihuonekaasupäästöjen kasvuun verrattuna tilanteeseen, jossa ennallistamista ei olisi tehty. Tällöin tuki toimii tavoitteidensa vastaisesti. Esim. Ruotsissa vastaavanlainen velvoite on voimassa 50 vuotta ja on voimassa, vaikka alue myytäisiin.

Syke arvioi, että suojavyöhykkeiden tuella ei saavuteta merkittävää lisähyötyä nykytilanteeseen nähden, mikäli tuki toteutettaisiin 10 määräaikaisena kuten hallitus esittää. Jos tuki panostetaan pysyvään suojeluun, saavutetaan vähintään paikallisesti merkittäviä ekologisia hyötyjä. Mikäli kaikille tai lähes kaikille pienille virtavesille saataisiin pysyvät suojavyöhykkeet, saavutettaisiin kansallisella tasolla merkittäviä ekologisia hyötyjä etenkin, jos ojitusten negatiivista vaikutusta vesistöihin saadaan samalla vähennettyä. Tällöin laajempien suojavyöhykkeiden jättäminen ja niiden suurempi pinta-alallinen määrä parantaisi sekä metsäluonnon, vesiluonnon, että veden laadun tilaa. Pilotin suojavyöhykkeillä on synergioita myös ennallistamisasetuksen toimeenpanon kanssa, kun etsitään ennallistettavia kohteita, luontomyönteisiä maanomistajia ja maantieteellisiä jatkumoa. Laajemmat suojavyöhykkeet auttaisivat myös ilmaston lämpenemisen vaikutuksen ehkäisemisessä ja hiilivarastojen säilyttämisessä.

Syken tärkein kehittämissuositus onkin se, että tuki myönnettäisiin vain pysyvään suojeluun. Syke pitää tärkeänä, että suojavyöhykkeitä tarkastellaan pitkällä aikajänteellä. Suojavyöhykkeet tulisi mielellään suunnitella jo ennen uudistamishakkuuta ja merkitä metsävaratietoihin omina kuvioinaan.

Muistion mukaan ”suojavyöhykkeet turvaavat myös vesieliöstön elinympäristöjä tasaamalla veden lämpötilavaihteluja ja vähentämällä vesistökuormitusta sitomalla ravinteita ja maa-aineista sekä pienentämällä rantojen eroosioriskiä.” Syke huomauttaa, että kuvaus pitää paikkansa, mutta lisäksi suojavyöhykkeet toimivat puroeliöstön ravintoverkon pohjana, sillä pienten purojen ravintoverkko on riippuvainen puron ulkopuolelta tulevasta energiasta. Erityisesti rantavyöhykkeen lehtipuut ovat tärkeitä, koska puroon putoavat lehdet ovat hajottajapohjaeläinten ravintoa. Kuvauksessa ei myöskään mainita, että rantametsät ja näin ollen suojavyöhykkeet olisivat tarjoamansa varjostuksen ja ravinnon vuoksi erityisen tärkeitä nimenomaan pienvesille.

Muistion mukaan ”Suomessa on arvioitu olevan pienvesiä, puroja ja noroja noin 100 000 kilometriä”. Syke toteaa, että puroja ja noroja arvioidaan olevan vähintään 100 000 kilometriä. Todennäköisesti määrä on tätä suurempi, etenkin jos norot lasketaan mukaan, koska pienimpien virtavesien sijaintia ja määrää ei tunneta tarkasti.

Muut huomiot

Muita huomioita

-

Kommentit valtioneuvoston asetuksen muutosehdotuksista

Taimikon ja nuoren metsän hoidon tuen määrä (8 §)

-

Kokeiluhankkeiden tukiehdot

Taimikon ja nuoren metsän hoitokäsittelyn jälkeinen lehtipuun osuus (7 a §)

-

Suojavyöhyke (30 b §)

30 b § On epäselvää, katsotaanko sopimusrikkeeksi tai tuen saamisen esteeksi sitä, jos luvattuja hakkuita ei olekaan tehty tai on jätetty tuettua aluetta leveämpi suojavyöhyke. Leveämmästä suojavyöhykkeestä ei lähtökohtaisesti pitäisi rankaista.

Ennallistettava suo (30 d §)

30d§ - suon ennallistamistoimien vaikutusalue täytyy määritellä mahdollisimman yksiselitteisesti. Ennallistamistoimien minimipinta-alaksi on määriteltävä 2 ha. Kaksi hehtaaria on toisaalta iso, jos kyseessä olisi esimerkiksi ojitettu pienialainen rehevä korpi tai lähteinen lettoalue, joka voisi tämän minimipinta-alan perusteella jäädä tuen ulkopuolelle. Toisaalta kahden hehtaarin minimipinta-ala on pieni vähänkään laajemmista, kokonaan tai osittain ojitetuissa suoyhdistymissä. Etenkin, jos vaikutusalueeseen sisältyy sekä toimenpidealue, että sen ennakoitu vaikutusalue.

Lehdon luonnonhoidon kohde (30 f §)

-

Kokeiluhankkeiden valintaperusteet

Suojavyöhykkeen jättäminen (30 c § ja liite 1)

Ehdotuksen valintaperusteet vaikuttavat pääosin hyvin mietityiltä. Syke kuitenkin ehdottaa seuraavia parannuksia valintamenettelyyn.

Kuolleen puun määrän laskemisessa ei tulisi huomioida kantoja. Syke ehdottaa, että olemassa olevien ojien lisäksi pisteitä saisi, jos suojavyöhykkeen ojat tukitaan. Tämä kannustaisi virtavesien tilaa parantaviin tekoihin. Luvatut ojien tukkimiset tulisi tarkistaa lopputarkastuksessa. Ojien tukkimisesta voisi saada pisteitä myös kohdassa ”Luontoarvot”, jossa tarkastellaan lähdepuron oja.

Valintoja tulisi kohdentaa purokokoluokan vesistöihin enemmän kuin jokiin, koska suojavyöhykkeillä on suurempi merkitys pienille virtavesille. Tämä puuttuu pisteytyksestä tai tukiehdoista.

Lisäksi Syke toivoo, että pisteitä saisi siitä, jos suojavyöhykkeen vaikutusalueella tehdään tai on tehty uoman ennallistamista virtaveden monimuotoistamiseksi.

Suon ennallistaminen (30 e § ja liite 2)

Valintaperusteiden pisteytyksen arviointia vaikeuttaa, ettei ennallistamistoimien vaikutusaluetta ole määritelty.

Ennallistamistoimien vaikutusalueen osuus koko suon pinta-alasta, %: tämä voi tuottaa hankaluuksia silloin, kun suoalueen rajat eivät ole selvät. Miten määritellään suoalue? Jotta tästä ei muodostuisi pullonkaulaa, kannattanee tulkinnessa olla tässä pilottivaiheessa joustava. Vertaaminen koko suon pinta-alaan voi myös tuottaa yllättäviä tilanteita – jos on laaja suoalue, jonka yhdellä, rehevällä osalla on ojituksia, joiden ennallistaminen tukisi uhanalaisen suoluonnon säilymistä, ennallistamisalue voisi helposti jäädä alle 25 %, jolloin saisi alhaiset pisteet. Jos tarkasteltaisiin osuutta ennallistamisen tarpeessa olevasta pinta-alasta, pisteet olisivat korkeammat. Ennallistamisen tarpeessa olevan pinta-alan määrittäminen ei toisaalta ole välttämättä yhtään helpompaa kuin suoalueen määrittäminen.

Kytkeytyneisyys: Miten pisteytetään, jos rajautuu ojittamattomaan suojelualueella olevaan suohon? Saako 3 pistettä, jos rajautuu mihin tahansa suojelualueeseen?

Suon päätyypit vs. tilojen lukumäärä: Nämä voivat joissain tapauksissa ”kumota toisensa”, koska usein korvet ja letot ovat pienialaisia, jolloin tiloja on todennäköisesti melko vähän. Kun taas rämeet ja nevat ovat usein laaja-alaisia, jolloin tiloja on todennäköisesti enemmän.

Suon päätyypit: Huomioidaanko suon päätyyppien pinta-alan määrittämisessä sekä ojittamattomat että ojitetut (koska ennallistamistoimien vaikutusaluetta ei ole määritelty, ei tiedossa sisältääkö ennallistamistoimenpiteiden alueen lisäksi myös muuta)? Minkälaista tarkkuutta edellytetään – maasto-kartoitus? Paikkatietopohjainen arvio?

Ennallistamisen vaikutusalueelle tulevien vesien osuus koko valuma-alueesta. %: valuma-alueella tarkoitettaneen tässä nimenomaan suon valuma-alue? Tämä valintaperuste ohjaa syöttämään suuren osan valuma-alueen vesistä suunnitellulle ennallistamisalueelle, vaikka ennallistamisalue olisi vain pieni osa ojitetusta suosta, ja olisi luontaisesti saanut vain pienen osan valuma-alueen vesistä? Tässä pitäisi tunnistaa tarkemmin vesien luontaisia valuntareittejä. Soita ennallistettaessa pitäisi saada oikeanlaisia vesiä, oikea määrä, oikeaan paikkaan, oikeaan aikaan.

Lehdon luonnonhoito (30 g § ja liite 3 ja 4)

-

Kokeiluhankkeiden tuloksen saavuttamisen pisteytys

Suon ennallistaminen (30 h § ja liite 5)

Jos ennallistamiseen ei liity vesien johtamista vaan pelkästään perinteistä ojien tukkimista ja/tai patoamista, eikö silloin vesien johtamisesta tuleva 0 pistettä ole epäreilua? Vastaavasti pelkkä vesien palautus tuottaa myös nolla pistettä tukittujen ojien kohdasta, tai ilmeisesti ei käytännössä arvioida. Lähtökohtaisesti maksimipisteet voi siis saada vain kohteella, jolla tehdään sekä vesienpalautusta että tukitaan oja?

Lehdon luonnonhoito (30 h § ja liite 6)

-

Asetuksen vaikutukset

Miten arvioitte asetuksen pääasiallisia vaikutuksia (luku 4)?

-

Muut huomiot

Muita huomioita

Syke pitää hieman riskinä sitä, että metsäalan organisaatiot toimijat, joiden tulot riippuvat metsätaloustoimista, toimivat ensisijaisina neuvoina erityisesti suojavyöhykkeiden osalta. Suojavyöhykkeiden jättäminen lähtökohtaisesti pienentää metsäalan toimijoiden tulomahdollisuuksia, sillä kyseessä on metsätaloustoimien ulkopuolelle jätettävästä pinta-alasta. Riskinä on, että metsäalan toimijat eivät täten aktiivisesti suosittele suojavyöhykkeiden jättämistä.

Kommentit maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muutosehdotuksista

Hakemuksella ilmoitettavat tiedot (2 §, 3 §, 4 §, 5 §, 6 §)

Ehdotuksissa (ml. hallituksen esitys) annetaan toisaalta ymmärtää, että tuen kohteena olisivat perhemetsänomistajien omistamat maat, toisaalta puhutaan yrityksistä. Tulisi ilmaista selkeästi,

kuka tukea voi hakea. Syken mielestä lähtökohtaisesti ainakaan metsäyhtiöiden maille ei tulisi myöntää tukea, koska suurimmat tuentarpeet ovat perhemetsänomistajien mailla.

Toteuttamissuunnitelma (7 §, 13 a §, 13 b §)

-

Toteutusilmoituksella ilmoitettavat tiedot (14 §, 15 §, 21 a-d §)

-

Muut huomiot

Muita huomioita

Toimeenpano ja seuranta: Suojavyöhykkeiden osalta tärkeää olisi pystyä selvittämään, kuinka paljon enemmän suojavyöhykkeitä tukien avulla pystyttiin muodostamaan verrattuna tilanteeseen jossa tukia ei olisi myönnetty.

Wainio-Biese Terhi
Suomen ympäristökeskus SYKE

Annala Mari
Suomen ympäristökeskus SYKE - Sampo Pihlainen/Ilmastoratkaisut, Mari
Annala, Ninni Mikkonen ja Kaisu Aapala/Luontoratkaisut